

OPEN ACCESS

Volume: 5

Issue: 1

Month: July

Year: 2020

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 10.03.2020

Accepted: 12.06.2020

Published: 01.07.2020

Citation:

Sumathi, P. (2020).
Comparative Parallelism
in the Novels of
Karuvaachi Kaaviyam and
Kadhai Kaetkum Suvarkal.
*Shanlax International
Journal of Tamil Research*,
5(1), 33–40.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v5i1.3345](https://doi.org/10.34293/tamil.v5i1.3345)

*Corresponding Author:
psumathiarul2005@gmail.
com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Comparative Parallelism in the Novels of Karuvaachi Kaaviyam and Kadhai Kaetkum Suvarkal

Dr. P. Sumathi

*Assistant Professor, Department of Comparative Literature
School of Tamil Studies, Madurai Kamaraj University
Madurai, Tamil Nadu, India*

 <https://orcid.org/0000-0001-9420-5063>

Abstract - A comparative study would be at its best when the elements compared are more similar to the point. A parallel study in Comparative Research is studying the similar elements found in two different literatures that are taken for research. In that way, the Tamil novel Karuvaachi Kaaviyam and the Malayalam Novel Kadhahi Kaetkum Suvargal which was translated into Tamil, are taken for a comparative analysis. Both these novels portray the life struggles of women. The main characters of these novels Karuvaachi in Karuvaachi Kaaviyam and Umadevi in Kadhai Kaetkum Suvargal, are sexually harassed by their husbands Kattaiyan and Preman respectively. In spite of being ill-treated, they are highly sentimental about their Mangal Sutra (Thaali) as their social set up has made it deep-rooted in their minds that it is the symbol of security and protection for women. The characters of Karuvaachi and Umadevi, clearly show the simple and submissive attitude of women which forgives men when they apologize even if they are faulty and not perfect just because they are the stronger sex. But end of the Kattaiyan affected by leprosy and Preman who dies of multi-resistant tuberculosis throw light into the fact that men who do injustice to women can never escape punishment. The parallel study of the Comparative research has surveyed the similarities in these novels and brings out the thought that both Karuvaachi and Umadevi have been depicted as typical women trying their best to preserve their virtual integrity and culture to the core.

Key Words: Tamil Novel, Malayalam Novel, Vairamuthu, Shabu Kilithattil, Karuvatchi Kaviyam, Kathai Ketkum Suvargal, Social Problem, Family Relations, Mangal Sutra (Thaali), Sexually Harassed, Leprosy, Multi-resistant Tuberculosis, Parallel, Culture.

References

1. Ramasubramaniam.V.T., U.A.,(2007), Silappathikaram, Thirumakal Nilayam, Chennai, India
2. Thirukkural, Parimelazagar, U.A(2010) 8th ed, Palaniappa Brothers, Chennai, India
3. Muthu Chithambaram, (2003) 4th ed, Feminism - Origin and Growth, Tamil Puthakalayam, Chennai, India
4. Raj Gauthaman, (2018), Tamil Samukathil Aramum Atralum, New Century Book House (P) Ltd, Chennai, India
5. Raja.C., (2018) 2nd ed, Comparative Literature, New Century Book House (P) Ltd, Chennai, India
6. Vairamuthu, (2008), 4th ed, Karuvachchi Kaviyam, Surya Publication, Chennai, India
7. Shylaja.K.V, (2018), Kathai Kaetkum Suvargal, (Malayalam Source: Shabu Kilithattil), Vamsi Books, Tiruvannamalai, India

கருவாச்சி காவியம், கதை கேட்கும் சுவர்கள் புதினங்களில் ஒப்பிலக்கிய இணைநிலைகள்

முனைவர் பெ. சுமதி

உதவிப் பேராசிரியர், ஒப்பிலக்கியத்துறை

தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை

ஆய்வுச்சுருக்கம்: ஒப்பிடக்கூடிய இரண்டு இலக்கியங்களிலும் ஒப்பிட்டுக் கூறுகள் பெரும்பாண்மை பொருந்தினால் மட்டுமே ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு சிறக்கும். ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இணைநிலை ஆய்வு இருவேறுபட்ட இலக்கியங்களுக்கிடையே உள்ள ஒத்ததன்மையுள்ள கூறுகளை ஆராய்வதாக அமையும். அந்தவகையில் கருவாச்சி காவியம் புதினமும் மலையாளத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கதை கேட்கும் சுவர்கள் புதினமும் ஒப்பிடப்படுகின்றன. இரண்டு புதினங்களும் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களைக் கட்டமைக்கின்றன. கருவாச்சி காவியத்தில் வருகின்ற கருவாச்சி தன் கணவன் கட்டையனாலும், கதை கேட்கும் சுவர்களில் வரும் உமாதேவி, தன் கணவன் பிரேமனாலும் பாலியல் வன்கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். பாலியல் வன்கொடுமைகளுக்கு உள்ளான நிலையிலும் தாலி என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பெண்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். காரணம் சமூகக் கட்டமைப்பு பெண்கள் மனதில் தாலிதான் பாதுகாப்பு என்ற எண்ணத்தைப் பதியவைத்திருக்கின்றது. கணவன் பல்வேறு தவறுகள் செய்திருந்தாலும் மனைவியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டால் மன்னித்துவிடும் மனநிலையில் தான் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருவாச்சி, உமாவின் பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்கள் செய்கின்ற தவறுகளுக்குத் தண்டனை உண்டு என்பதைக் கட்டையனுக்குத் தொழு நோய் பீடிக்கப்படுவதும், பிரேமன் மல்டி ரெசிஸ்டெண்ட் ட்யூபர் குளோசிஸ் நோயினால் மரணிப்பதும் உணர்த்துகின்றன. கருவாச்சி, உமா இருவரும் கற்புச் சிந்தனைக் கட்டுடைக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற பண்பாட்டைப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் பெண்களாகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இணைநிலைக் கூறுகளை ஆய்வதாக அமைகின்றது.

முக்கியச் சொற்கள்: தமிழ் நாவல், மலையாள நாவல், வைரமுத்து, சாபுகிளி தட்டில், கருவாட்சி காவியம், கதை கேட்கும் சுவர்கள், குடும்ப உறவு, ஆண் பெண் உறவு, தாலி, பாலியல், வன்கொடுமை, தொழு நோய்

முன்னுரை

கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம், கருவாச்சி காவியம் ஆகிய இரண்டும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்று வைரமுத்து குறிப்பிடுகின்றார். கருவாச்சி காவியம், வைகைக் கரையோரம் வறட்டு விவசாய பூமியில் வறுமையோடு போராடிய பெண்களின் வாழ்க்கையில் நடந்த உண்மை நிகழ்வுகள். அதில் ஒரு சான்று மட்டுமே கருவாச்சியின் வாழ்க்கை. கே.வி. ஷைலஜாவால் மலையாளத்திலிருந்து தமிழில் மொழி

பெயர்க்கப்பட்ட கதை கேட்கும் சுவர்கள் புதினம் உமா என்ற பெண்ணின் சுயசரிதையைக் கூறுவதாக அமைகின்றது. கருவாச்சிக்கு தன் கணவன் கட்டையனால் பாலியல் துன்புறுத்தல் ஏற்படுகிறது. உமாவிற்குப், பிரேமனால் பாலியல் துன்புறுத்தல் ஏற்படுகிறது. கருவாச்சிக்கு அழகுசிங்கம் என்ற மகன் இருக்கிறான். உமாவிற்கு சரத் என்ற மகன் இருக்கிறான். இருவரும் தாலியைச் சமூகப் பாதுகாப்பிற்காகத் தானே அணிந்து

கொள்கிறார்கள். கருவாச்சி கட்டையனால் ஏமாற்றப்படுகின்றாள். உமா, பிரேமனால் ஏமாற்றப்படுகின்றாள். கட்டையன் முப்பத்தியேழு ஆண்டுகள் கழித்துத் தன் மனைவி கருவாச்சியிடம் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டு மன்னிப்புக் கேட்கின்றான். பிரேமன் ஏழு ஆண்டுகள் கழித்து மரணப்படுக்கையில் நேய்வாப்பட்டு இறக்கும்நிலையில் தான் செய்ததவறுகளுக்கு மன்னிப்பு கேட்கின்றான். கருவாச்சி தன் கணவனை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்வது போல உமாவும் தன் கணவனை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்கின்றாள். கருவாச்சி காவியம், கதை கேட்கும் சுவர்கள் பெண்களின் நிலை பெரும்பான்மைக் கூறுகள் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. கருவாச்சி காவியம் வைகைக் கரையோரம் நடந்த நிகழ்வு. கதை கேட்கும் சுவர்கள் ஒரு பெண்ணின் சுயசரிதை. இரண்டு புதினங்களிலும் நடந்த நிகழ்வுகள் குறிப்பிடப்படுவதாலும் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள் பெரும்பான்மை ஒத்துக்காணப்படுவதாலும் பெண்களின் நிலையை ஒப்பிட்டு ஆராயும் இணைநிலை ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இணைநிலை ஆய்வு - விளக்கம்

இணைநிலை ஆய்வு என்பது இரண்டு வேறுபட்ட மொழிகளின் படைப்பாளர்களிடையே ஏற்படும் ஒரேமாதிரியான சிந்தனைகள் இணைநிலை ஆய்வாகின்றது.

“இணைநிலை (Parallel) என்பது இருமொழி இலக்கியங்களுக்கிடையே தாக்கம் இல்லாத நிலையிலும் காணப்படும் ஒப்புமைகள் ஆகும். இதனை சமன்நிலை, ஒருபடித்தான நிலை என்று எஸ்.எஸ். பிராவர் குறிப்பிடுவார். இணை கோடுகள் சந்திக்காத நிலையையே இணைநிலை என்னும் தொடர் குறிப்பிடுகின்றது. இரு மொழி இலக்கியங்களுக்கு இடையே சந்திப்போ தொடர்போ இல்லையாயினும் அதில் காணப்படும் ஒப்புமைக் கூறுகளுக்கான காரணங்களை ஆராய்வதே இணை நிலை ஆய்வு எனப்படுகிறது.”¹ இரண்டு

இலக்கியங்களுக்கு இடையே தொடர்பு இல்லை என்றாலும் அதில் உள்ள ஒற்றுமைக் கூறுகளை ஆராய்வது இணைநிலை ஆய்வு என்பதை அறியமுடிகின்றது.

படைப்பாளர்களின் சிந்தனை ஒரேமாதிரியாகக் காணப்படுவது இணைநிலை ஆய்வுக்கு வழி செய்கின்றது.

“இலக்கியங்களுக்கிடையே உள்ள இணை நிலைக்குச் சில பொது மூலங்கள் காரணங்களாகின்றன. இலக்கிய ஆசிரியர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியார் என்றாலும், இரண்டிலக்கியங்களில் எந்தவொரு இலக்கியமும் மற்றொரு இலக்கியத்தில் பாதிப்பை, தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்றாலும் இரு படைப்பாளர்களின் சிந்தனையும் ஒரே தளத்தில் இயங்குமானால் அங்கு இருவருக்குமான பொது மூலங்கள் காட்டப்படுகின்றன.”² ஒரு மொழி இலக்கியத்தினால் மற்றொரு மொழி இலக்கியத்தில் தாக்கம் உண்டாகவில்லை என்றாலும் அதைப்படைத்தபடைப்பாளிகளின் சிந்தனைக் கூறுகள் ஒன்றாகும் நிலையில் இணைநிலை ஆய்வாகின்றது.

பெண்ணியம்

இயற்கையின் படைப்பில் ஆண், பெண் வேறுபாடு என்பது தவிர்க்க முடியாதது. பெண்ணாகப்பிறந்தவிட்ட காரணத்தினால் பாலினரீதியில் பல்வேறு கொடுமைகளை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று பெண் கட்டாயப்படுத்தும் சூழல் காலம்காலமாக நிலவுகின்றது.

“முதலாவது, பெண் அவள் பெண்ணாகப் பிறந்த காரணத்திற்காகவே எல்லா சமூகங்களிலும் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டிருக்கிறாள் வேறு படுத்தப்பட்டிருக்கிறாள் சுரண்டப்படுகிறாள் அடக்கி ஆளப்படுகிறாள் என்பதாகும். இரண்டாவது, பாலினம் என்பது உயிரியல் ரீதியாக மட்டுமின்றி, பெண்கள் குறையுடையவர்கள் என்ற ஆண்களின்

கருத்துக்குத்தக்கக் கலாச்சார அடிப்படையிலும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சமூக இனம். மூன்றாவது, இந்நிலையை மாற்றியமைக்க வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.”³ இயற்கைப் படைப்பில் பெண்ணும் உள்ளடக்கம். அதை குறையுடைய பிறவி என்று கூறி அடக்கி ஆளா நினைப்பது தவறான செயல். சமூகத்தில் ஆண், பெண் என்ற பாலின வேறுபாடு இல்லாமல் அனைவருடைய உழைப்பும் இருந்தால் மட்டுமே சமூகம் முன்னேறிய சமூகமாக இருக்கும்.

பெண்ணுக்கான பண்புகளை நாலடியர் வரையறை செய்துள்ளது,

“பண்பற்ற மனைவி வாழும் வீடு வீடல்ல காடு (361) என்கிறார் ஒரு துறவி. பண்பு எனப்படுவதில் பாலியல் மற்றும் பணிவு ஆகிய இரண்டும் அடங்கும். கற்பு ஒழுக்கமற்ற பெண்களைக் கடுங்காவலில் அடைத்து வதைத்தாலும் இழி செயல்களையே செய்வார்கள் (362) அடி என்று கணவனிடம் சரிக்குச் சரி நின்று எதிர்ப்பவள் ஓர் எமன். அதிகாலையில் சமையற் கூடம் போகாதவள் தீராத நோய், சமைத்ததைப் பரிமாறாதவள் வீட்டில் வாழும் பேய் (363) என்று மனைவிகளின் எதிர்மறை அறங்களைத் துறவிகள் கூறுகிறார்கள். பணியாமை, எதிர்ப்பு ஆகியவை ஆள்பவரின் அறங்களையன்றி ஆளப்படுபவர்களின் அறங்களல்ல, பணிவுதான் அளப்படுவோரின் இயல்பு”⁴. பெண் என்றும் ஆண் சமூகத்தால் ஆளப்படும் அடிமை என்ற கருத்துக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆள்பவர்கள் தான் எது அறம் எது அறமல்ல என்பதை முடிவு செய்கின்றார்கள். ஆண்களால், பெண்கள் ஆளப்படுபவர்கள். அதனால் அவர்களுக்கான பண்பு பணிவு என்று கூறுவது ஆண் சமூகத்தின் அதிகாரப் போக்கை உணர்த்துகின்றது.

பெண்கள் தானே தாலியை அணிந்து கொள்ளுதல்

கட்டையனுக்கு இரண்டாவது திருமணம் செய்வதற்குச் சடையத்தேவர் ஏற்பாடு

செய்கின்றார். அதற்குக் கட்டையன், கருவாச்சிக்கு கட்டிய தாலி தடையாக இருக்கின்றது. அதனால் கருவாச்சி தாலியை அத்து எடுத்துக்கிட்டு வருமாறு கட்டையன், ஒலக்கையன் தம்பியிடம் கூறுகின்றான். கருவாச்சி தன் தோழி பவளத்திடம், பேன் பார்த்தபிறகு அந்த மயக்கத்தில் தலை கவந்துகிடக்கும்நிலையில் அவள் தாலி அத்து எடுக்கப்படுகிறது.

“அய்யோ எந் தாலி அய்யோ எந் தாலி அஞ்சுமாசம் முழுகாம இருந்த பொம்பளைக்கு அந்தத்தெம்பும் தெறமும் எங்கிட்டிருந்து வந்துச்சுன்னே தெரியல. கொழஞ்ச சோத்தக் கொட்டிவச்சமாதிரிசும்மாசொத சொதன்னு கெடக்குற ஐப்பசி மாதம் தெருவுல வெறிகொண்டு வெரட்டிப் போறா தாலி அத்து ஓடுறவன் பின்னால். மின்னல் மாதிரி ஓடி நாயக்கர் வீடு தாண்டி, கருவேலமுள்ளு அடைச்ச சந்து வழியாத் தவ்வப்பாத்து, சேறு வழக்கித் தொப்புட்டீர்ன்னு விழுந்து போனான் தாலி அத்தவன்., தாலியைத் தூக்கிப் பிடிச்ச கையோட மல்லாக்கக் கெடக்கான். தத்தக்கா பித்தக்கானனு ஓடிவந்து அவன் கையிலிருந்ததாலியைவெடுக்குன்னு புடுங்கிக் கழுத்தில கட்டிக்கிட்டு நான் ஒணக்கு என்னாண்ணே பாவம் பண்ணேன்னு கருவாச்சி கத்திக்கதறவும் வீட்டிற்குள்ளிருந்த ஊரு வெளியவந்திருச்சு.”⁵ தாலியை அத்துவிட்டான் என்றவுடன் கருவாச்சி வயிற்றில் குழந்தை முட்ட மின்னல் மாதிரி ஓடி அதைப் பறித்து தானே அந்தத் தாலியை அணிந்துகொள்கிறாள். பெரியவர்கள் முன்னிலையில் கட்டப்பட்ட கட்டையன் தாலி அறுக்கப்பட்டுவிட்டது. மனதளவில் இருவருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. ஆனால் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெண்ணுக்குத் தாலி முக்கியம். அவளுக்கு வேலியாகப் பாதுகாப்பாக அமைவது தாலிதான். அறுத்துக் கட்டிய பெண், வாழாவெட்டி என்ற பெயரில் சமூகம் படுத்தும் கொடுமையிலிருந்து

தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள கருவாச்சி, கட்டையனைக் கணவனாக நினைக்கவில்லை என்றாலும் சமூகக் கட்டமைப்பையில் தாலி என்ற புனிதப் பண்பாட்டைப் போற்றும் பெண்ணாகக் கட்டமைக்கப்படுகின்றாள்.

பிரேமன் ஒரு தங்கச்சங்கிலியில் ஆலிலைத் தாலியை உமாவிடம் கொடுத்து அதை கழுத்தில் அணிந்துகொள்ளச் சொல்கிறார். உமாவிடம் விருப்பம் இல்லையென்றாலும் பிரேமனின் அதிகாரத்திற்குப் பயந்து அந்தத் தாலியை வாங்கிக்கொள்கின்றாள்.

“என் முகத்திற்கு நேராக நீண்ட அந்தத் தங்கச் சங்கிலியையும் அதன் முடிவில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஆலிலைத் தாலியையும் நான் மீண்டுமொருமுறை பார்த்தேன். ஆலிலைத் தாலிக்கு ஒரு பெண்ணுடலின் உருவம் பொருந்திப்போவது போல எனக்குத் தோன்றியது. அதன் கழுத்தில் மஞ்சள் கயிற்றைக் கட்டிச் சுருக்கிட்டது போல, கயிற்றில் ஊசலாடும் பெண் உடல்... ஜன்னலிற்கு வெளியே ஓர் ஆள் உயரத்தில் அலைந்து எரிந்த அக்னியைச் சாட்சியாக வைத்து நான் அந்தத் தாலியை என் கழுத்தில் அணிந்துகொண்டேன். வெளியே கூச்சலும் செண்டை மேளமும் உச்சத்தைத் தொட்டன.”⁶ தீமிதி திருவிழா அருகில் நடக்கின்றது. அந்த அக்னியைச் சாட்சியாக வைத்து பிரேமன் கொடுத்தத் தாலியை உமா தானே தன் கழுத்தில் அணிந்துகொள்கிறாள். பெண்ணிற்குத் தாலி பாதுகாப்பைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் இங்கு ஆலிலைத் தாலி உமாவிடம் பார்வையில் சுருக்குக் கயிறு மாதிரி தோன்றுகின்றது. ஒரு சில பெண்களுக்கு தாலி சுருக்குக் கயிறாகிறது என்ற சிந்தனையைப் படைப்பாசிரியர் உணர்த்துகின்றார். உமா, பிரேமன் கொடுத்த தாலியை அணிந்துகொண்டானே தவிர அவரை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை, “உமாதேவி, பிரேமன் தைக்காடு அவர்களின் மனைவியென்று ஊராரை நம்பவைக்க முடிந்த அந்தத் தாலி என் கழுத்தில் அதி பாரமாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது

என்பதன்றி வேறொன்றுமில்லை.”⁷ என்று உமா கூறியதிலிருந்து தாலி பெரும்பாலான பெண்களுக்குத் துன்பத்தைத்தான் தருகின்றது. பெண்கள் வேறு வழியின்றி சமூகக் கட்டாயத்தின் பேரில் அந்தத் துன்பத்தை தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

கருவாச்சி கட்டையனுடன் வாழவில்லையென்றாலும் தான் கட்டையனின் மனைவி என்ற சமூக அங்கீகாரத்திற்காக அறுக்கப்பட்ட தாலியைத் தானே அணிந்து கொள்கிறாள். கருவாச்சியும், உமாவுமும் பெண்கள் என்ற நிலையில் கணவனைப்பிடிக்கவில்லை என்றாலும் சமூக அங்கீகாரத்திற்காகத் தாலியைத் தானே அணிந்து கொள்கின்றனர். இருவருடைய செயலிலும் தாலியை தானே அணிந்து கொள்வது சமூகக் கட்டமைப்பில் தாலிப் பெண்ணிற்கு பாதுகாப்பு என்பதை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது.

தவறுக்குத் தண்டனை

கட்டையன் முப்பத்தியேழு வருடங்கள் கழித்துக் கருவாச்சியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சலவைக்காரர் பெண்ணிடம் கூறி அனுப்புகின்றான். அதைக் கேட்ட கருவாச்சி நீண்ட சிந்தனைக்குப் பிறகுக் கட்டையனைப் பார்க்கச் செல்கின்றாள்.

“அழுகிப்போன கையெடுத்துக் கும்புட்டுக்கிட்டே கட்டையன் பொலம்புறான். ரத்தத்துல திமிர் இருக்கிற வரைக்கும் தானடியாத்தா ஆட்டமும் பாட்டமும் அதிகாரமும். ஓடம்பு விழுந்தா மனசு விழுந்திருது, மனசு விழுந்தாத் திமிர் விழுந்திருது. ஒனக்கு நான் பண்ணுன பாவத்துக்கு இந்த வியாதி வரலடியாத்தா. எனக்கு நானே பண்ணுன பாவத்துக்குத்தான் இந்த வியாதி வந்திருக்கு. திமிரா இருக்கறப்ப மனுசன் தன்னப்பத்தியே நெனச்சுத் தலப்பெரட்டுப் பண்ணான். மத்தவுகளையும் நெனச்சுப் பார்ப்பா மகனேன்னுதான் காலம் அவன இழுத்துக் கட்டில்ல போட்டுருது. கை, கால் விழுந்த காலத்துல மனுசனுக்கு உண்டாகிற நல்லபுத்தி,

கை, கால் வெளங்குற காலத்துலயே வந்துட்டாயார் குடிக்கிற கஞ்சியிலயும் மண்ணு விழுந்திருக்காது. இப்பப் புத்திவந்துருச்சுன்னு சொல்லி அழுது பொலம்ப ஆளு இல்ல எனக்கு. அப்பன் இல்ல, ஆத்தா இல்ல, சொந்தபந்தம் இல்ல, ஒண்ட வந்தவளும் ஓடிப்போனா. அத்து விட்டவ நீ ஒருத்திதாண்டி இருக்க நான் அழுது பொலம்ப. திமிராப் பொழச்ச ஊர்ல நான் இப்பிடிச் சீரழிஞ்ச சாகப்படாது. போறேன், கண்காணாத எடத்துல காணாப் பொணமாப் போயிர்றேன்.”⁸ கட்டையன் தான் இளைஞனாக இருந்தபோது கருவாச்சிக்குச் செய்த கொடுமைகளுக்கும், இன்னல்களுக்கும் தொழுநோய் பீடிக்கப்பட்டு உடம்பே அழுகிக் கிடக்கின்றான். அந்நிலையில் கருவாச்சியைப் பார்த்து தான் செய்த தவறுகளுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டு அழுது புலம்புகின்றான். பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துகின்ற ஆண்களுக்கு ஆசிரியர் கொடுக்கும் சிறந்த தண்டனை. இது, தவறு செய்கின்ற ஆண்களுக்கு ஒரு பாடமாக அமையும்.

பிரேமன் வியாதியின் காரணமாக மரணப் படுக்கையில் இருக்கும் நிலையில் உமாவிடம் தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டுகின்றார்.

“நீ சந்தோஷப்பட வேண்டிய வாழ்க்கையை என்னால் தர முடியவில்லை. செய்து வைத்திருக்கும் காரியங்கள் எதையும் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. என்னால் சாக முடியாது. நான் வாழணும். இப்படியே படுத்திருக்கிறேன், எத்தனை நாளானாலும் பரவாயில்லை. நிறைய பணம் இருக்கு. அது தீரும்வரை என் மூச்சை நிறுத்தி வை, பெருமூச்சு வாங்கியபடி பிரேமன் அதைச் சொன்னவுடன் அன்று முதன் முதலாக அந்த மனிதனுக்கு இதயம் வலித்தது. எந்த நொடியிலும் கைவிட்டுப் போகவிருக்கும் பிராணனுக்காக அந்த மனிதன் யாசிக்கிறான்.”⁹

ஒரு மனிதன் தன்னை முழுமையாக உணர்ந்துகொள்வது மரணப்படுக்கையில்தான் என்பதை பிரேமன் செயல் உணர்த்துகின்றது. உமாவிற்கு தன்னால் எந்த மகிழ்ச்சியையும் கொடுக்கமுடியவில்லை என்பதை உணர்ந்து

பிரேமன், உமாவிடம் மன்னிப்புக் கேட்கிறார். அவருடைய நோய் அவருக்கு மரண தண்டனையைக் கொடுக்கிறது. பிரேமன் உமாவிற்குச் செய்த கொடுமைகளுக்குக் கிடைத்த தண்டனைதான் மரணம்.

கருவாச்சியை வாழும் காலத்தில் வாழவிடாமல் கொடுமைப்படுத்தியதன் விளைவு கட்டையனுக்கு தொழுநோய் தண்டனை. அதேபோல் உமாவைத் தனக்கு அடிமையாக தன்னுடைய கொடுமைகளுக்கெல்லாம் ஆளாக வேண்டும் என்று நிர்பந்தப் படுத்திய பிரேமனுக்கு கிடைத்த தண்டனை மரணம். கட்டையன், பிரேமன் இருவரும் மனைவி என்ற பந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்களுக்கு இழைத்த இன்னல்களுக்கு தண்டனை நோய். அதனால் விளைந்தது மரணம்.

தவறை மன்னிக்கும் பெண்கள்

கருவாச்சி முப்பத்தியேழு வருடங்களுக்குப் பிறகு கட்டையனைப் பார்த்து அவனை மன்னித்து வீட்டிற்கு அழைத்து வருகின்றாள்.

“நம்புனேன் மாமா, நீ என்னைக்கும் எனக்குப் புருசனாக முடியாது. ஆனா என்னைக்காச்சும் மனுசனாக முடியும்ன்னு நம்புனேன் மாமா” ரெண்டு கையும் கோர்த்து அவனை அள்ளித் தூக்குனா. அவன் கையெடுத்துக் கும்புட்டான் அவ புடிய விட்டு வழுகி வழுகி ஒழுகுனான். ஒழுகி விழுந்தவன ஒண்ணு சேத்துத் தூக்குனா. நிக்கத் தம்பாயமில்லாமப் போனவனத் தாங்கி நிறுத்துனா, அவந்த வேட்டியக் கட்டிவிட்டா. அவன் கையத் தன்தோள்ல போட்டு, தன்கைய அவன் இடுப்புல போட்டுப் பொடி நடையாக் கூட்டிட்டுப் போறா.”¹⁰ கருவாச்சி கட்டையனைக் கணவனாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றாலும் மனிதனாக மாறி மன்னிப்பு கேட்டவனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்கிறாள். “தப்பியும் வரலாம் தள்ளியும் வரலாம், ஆனா

எப்பவும் மழை இல்லேன்னு போயிராது.”¹¹ என்ற ஆசிரியரின் கூற்று கணவன், மனைவி உறவு என்பது இல்லையென்று போகாது. வெளித்தோற்றத்திற்கு அந்த உறவுக்கு அர்த்தம் இல்லை என்று கூறினாலும் மனதளவில் அந்த உறவு கணவன், மனைவி என்பதைத்தான் உணர்த்தும் என்பதை ஆசிரியரின் கூற்று புலப்படுத்துகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, கற்புடை மகளிர் சிலரை குறிப்பிடும் நிலையில்,

“முன்னிருத்திக் காட்டியமொய்
குழலாள் பொன்னிக்
கரையில் மணல்பாவை நின் கணவன்
ஆம் என்று
உரைசெய்த மாதரொடும் போகாள்
திரைவந்து
அழியாது சுழ்போக ஆங்கு உந்தி நின்ற”¹²

என்று ஒரு பெண்ணின் கற்பு என்பது கணவன் என்ற நிலையில் அமைந்து விடுகின்றது. கணவன் என்ற சொல்தான் ஒரு பெண்ணின் கற்பைக் கட்டமைக்கின்றது. அது சிலப்பதிகார காப்பியமாக இருந்தாலும் சரி, கருவாச்சி காவியமாக இருந்தாலும் சரி, கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே என்று காலம் காலமாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது

பிரேமனுக்கு இறுதிச்சடங்கு செய்யும் நிலையில் உமாவின மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

“எல்லோரும் அஸ்தியைக் கூட்டவும் அதைக் கடலில் கரைக்கவும் கிடைத்த சொத்துக்களோடு தங்கள் வேலைகளைப் பார்க்கவும் முடிவு செய்திருந்த நேரத்தில் அன்றுதான் நான் முதன் முதலாய் பிரேமனை எனக்குள் வரித்துக் கொண்டேன். கடலில் கரைக்கப்பட்ட அஸ்தியிலிருந்து உயர்ந்துவந்து முழுவதுமாய் பிரேமன் என்னில் ஐக்கியமாகிவிட்டார். எந்தக் கடவுளின் முன்னாலும் பெரியவர்களின்

முன்னாலும் மத்தளம் கொட்ட, வரி சங்கு நின்றாது பிரேமன் எனக்குத் தாலி கட்டி மனைவியாக்கவில்லை. பிரேமனின் மனைவியுமல்லாத விதவையுமல்லாத நான் அன்றிலிருந்து “உமா பிரேமன்” ஆனேன்.”¹³ பிரேமனுக்குத் தாலி கட்டாத மனைவியாக உமா வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்குப் பிரேமன் இறந்தபிறகு அர்த்தம் கிடைத்திருக்கின்றது. பிரேமன் உயிரோடு இருக்கும்போது கொடுக்காத அங்கீகாரத்தை இறந்தபிறகு அவரின் உயில் கொடுத்திருக்கிறது. கணவன் எவ்வளவு பெரியதவறு செய்தாலும், தன்னை பல்வேறு இன்னல்களுக்குள்ளாக்கினாலும் அவனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்கின்ற மனநிலையில்தான் பெண்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சமூகக் கட்டமைப்பு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. உமா தன் வாழ்க்கையில் பிரேமனால் துன்பத்தை மட்டுமே அனுபவித்தாலும் அவர் கொடுத்த மனைவி என்ற அங்கீகாரம் பிரேமனின் அனைத்துத் தவறுகளையும் மன்னிக்கும்படி செய்துவிடுகின்றது. பெண்களுக்குக் கணவன் தான் உலகம் என்று வாழ்கின்ற மனநிலை உள்ளவர்களாகப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை உணர்த்தப்படுகின்றது.

கருவாச்சி முப்பத்தியேழு வருடங்களுக்குப் பிறகு கட்டையனை கணவனாக இல்லையென்றாலும் மனிதனாக தன் வீட்டிற்கு அழைத்து வருகின்றாள். உமாவும் ஏழு வருடங்களுக்குப் பிறகு பிரேமனைத் தன் மனதில் கணவனாக ஏற்றுக்கொள்கின்றாள். பிரேமனை உயிருடன் இருக்கும்போது கணவனாக ஏற்றுக்கொள்ளாத உமா இறந்த பிறகு பிரேமன் தனக்காகத் தன் சுயநலமின்மையை உணர்ந்து செய்த செயலுக்காகப் பிரேமனைக் கணவனாக ஏற்றுக்கொள்கின்றாள். கருவாச்சி தொழு நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட கட்டையனை மனிதனாக ஏற்றுக்கொள்கிறாள் என்பதும், உமா, பிரேமனை கணவனாக ஏற்றுக்கொள்கிறாள். பெண்கள் எவ்வளவு முற்போக்குச் சிந்தனையுடன்

செயல்பட்டாலும் இறுதியில் அவர்கள் தஞ்சமடைவது கணவனிடம், கற்பு என்ற கட்டமைப்பிற்குள் என்பதை கருவாச்சி, உமாவின் பாத்திரங்கள் உணர்த்துகின்றன.

நிரைவுறை

சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் ஒவ்வொரு நாளும் பல்வேறு இன்னல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலையில் இன்றைய பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள் உள்ளன. கருவாச்சியைக் கட்டையன்பாலியல் வன்கொடுமை செய்கின்றான். உமாவைப் பிரேமன் பாலியல் வன்கொடுமை செய்கின்றார். பெண்கள் குடும்பக் கட்டமைப்பில் பாலியல் வன்கொடுமை செய்யப்படுகின்றார்கள். அதை எதிர்த்துக் கேட்கும் துணிச்சல் பெண்களுக்கு இல்லை என்ற சமூக எதார்த்த நிலையை ஆசிரியர்கள் பதிவு செய்கின்றனர். கருவாச்சி அத்த தாலியை தானே அணிந்து கொள்கின்றார். உமா, பிரேமன் கொடுத்த தாலியைத் தானே அணிந்து கொள்கின்றார். கருவாச்சி, உமாவின் செயல் கணவன் கொடுமைபடுத்தக் கூடியவனாக இருந்தாலும் சமூகத்தில் தாலி மட்டுமே பெண்ணுக்குப் பாதுகாப்பைப் கொடுக்க முடியும் என்பதை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது. கணவன் செய்கின்ற தவறுகளை மனைவி தட்டிக்கேட்க முடியவில்லை என்றாலும் அவர்களுக்கான தண்டனையை இயற்கையே கொடுத்துவிடும் என்பதைத் தான் கட்டயனுக்கு தொழுநோய் பீடித்திருப்பது, பிரேமன் நோயினால் மரணிப்பதும் உணர்த்துகின்றன. கருவாச்சியும், உமாவும் கணவன் எவ்வாறு கொடுமை செய்தாலும் அதை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் குடும்ப கட்டமைப்பை, கற்புச் சிந்தனையை வலுப்படுத்தும் பாத்திரங்களாகத்தான் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். கதை கேட்கும் சுவர்கள் புதினம் மலையாள மொழிபெயர்ப்பு புதினமாக இருந்தாலும் கருவாச்சி காவியத்தோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கக்கூடிய இணைநிலைக் கூறுகள் பெரும்பான்மை ஒத்துக்காணப்பட்டதால் இவ்வாய்வு, இணைநிலை ஆய்வு நோக்கில் பெண்களின் நிலையை ஆராய்ந்துள்ளது.

குறிப்புகள்

1. கி.இராசா. ஒப்பிலக்கியம். ப.34
2. மேலது. ப.35
3. முத்துச் சிதம்பரம், பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ப. 11
4. ராஜ்கௌதமன், தமிழ்ச் சமூகத்தில் அறமும் ஆற்றலும். ப.372
5. வைரமுத்து, கருவாச்சி காவியம், பக்.99 - 100
6. ஷைலஜா.கே.வி. (மொ பெ) கதை கேட்கும் சுவர்கள். ப.309
7. மேலது. ப.310
8. வைரமுத்து, மு.நா. ப.333
9. ஷைலஜா.கே.வி. மு.நா. ப.343
10. வைரமுத்து, மு.நா. ப.333 -334
11. மேலது, ப.334
12. இராமசுப்ரமணியம்.வ.த.,(உ.ஆ) சிலப்பதிகாரம், ம.கா. வ.மா 6-9
13. ஷைலஜா.கே.வி. மு.நா. ப.351-352
14. பரிமேலழகர் உரை, திருக்குறள் - 54

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. இராமசுப்ரமணியம்.வ.த.,(உ.ஆ) சிலப்பதிகாரம், திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2007.
2. திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 2010.
3. முத்துச் சிதம்பரம், பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 2003.
4. ராஜ்கௌதமன், தமிழ்ச் சமூகத்தில் அறமும் ஆற்றலும், நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை, 2018.
5. ராஜா.சி.,ஒப்பிலக்கியம், நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை, 2018.
6. வைரமுத்து, கருவாச்சி காவியம், சூர்யா வெளியீடு, சென்னை, 2008
7. ஷைலஜா.கே.வி. (மொ. பெ), கதை கேட்கும் சுவர்கள் (மலையாள மூலம்: ஷாபு கிளித்தட்டில்). வம்சி புக்ஸ், திருவண்ணாமலை, 2018.